

МІНІСТЕРСТВО ОСВІТИ І НАУКИ УКРАЇНИ

**ДЕРЖАВНИЙ УНІВЕРСИТЕТ
ІНФРАСТРУКТУРИ ТА ТЕХНОЛОГІЙ**

“Затверджено”

На засіданні приймальної комісії
Державного університету інфраструктури та
технологій
Протокол № 1 від 01.02.2021р.

В.о. ректора

Н.С. Брайковська

ПРОГРАМА

**вступних випробувань з української мови і літератури
для вступників на навчання за освітнім ступенем Бакалавр,
Молодший бакалавр на основі повної загальної середньої освіти**

Київ – 2021

Програма вступних випробувань з української мови і літератури для вступників на навчання за ступенем Бакалавр та Молодший бакалавр на основі повної загальної середньої освіти – К.: Державний університет інфраструктури та технологій. – 14 с.

Укладачі:

Бугайова Л.М., голова предметної комісії;

Клюєва Є.М., відповідальний секретар приймальної комісії.

ЗМІСТ

1. Пояснювальна записка	4
2. Основні вимоги до знань і умінь	4
3. Форма проведення вступного випробування	5
4. Норми оцінок завдань письмового екзамену з української мови і літератури на вступних випробуваннях (денна і заочна форми навчання)	5
5. Зміст навчального матеріалу	6

1. Пояснювальна записка

Метою вступних випробувань є перевірка:

- рівня засвоєння знань, сформованості умінь і навичок абітурієнтів з усіх розділів шкільного курсу української мови, передбачених програмою для загальноосвітніх навчальних закладів;

- розвитку їхнього логічного мислення;

- рівня сформованості загальних мисленнєвих прийомів (уміння аналізувати, узагальнювати, порівнювати, діяти методом виключення та аналогії, робити висновки тощо).

Програма вступних випробувань включає зміст навчального матеріалу та вимоги до загальноосвітньої підготовки абітурієнтів.

У змісті навчального матеріалу вказано теоретичні дані, знання абітурієнтами яких підлягає перевірці: основні поняття; основні правила; основні вміння і навички.

Вимоги до знань, умінь і навичок орієнтують вступників на результати, будуть об'єктом контролю й оцінювання знань під час вступних випробувань.

Відповідно до правил прийому до КДАВТ імені гетьмана Петра Конашевича-Сагайдачного, результати вступних випробувань у передбачених цими правилами випадках оцінюються за шкалою від 100 до 200 балів.

Програма вступних випробувань містить критерії оцінювання знань, умінь і навичок абітурієнтів з української мови.

2. Основні вимоги до знань і умінь

Під час вступних випробувань з української мови і літератури абітурієнт повинен:

а) знати основні поняття, твердження, правила відповідно до змісту навчального матеріалу, наведеного у цій програмі;

б) вміти виконувати фонетичний, лексичний, словотвірний, морфологічний аналіз слова, синтаксичний аналіз речення; правильно вживати орфограми та розділові знаки, дотримуватися мовних норм, обґрунтовувати їх вибір.

в) виявити належний рівень практичного володіння усним і письмовим мовленням, викладаючи думки логічно, послідовно, з використанням усього мовного багатства і дотриманням орфоепічних норм.

г) продемонструвати своє розуміння літературної епохи та її особливостей, знання художніх творів, навиків їх аналізу, вміння самостійно мислити.

3. Форма проведення вступного випробування

Вступне випробування проводиться у формі письмового тестування та творчого завдання. Порядок проведення тестування визначається Приймальною комісією академії.

4. Норми оцінок завдань письмового екзамену з української мови і літератури на вступних випробуваннях (денна і заочна форми навчання)

Тестові завдання з української мови складаються з 11 завдань.

Кожне завдання оцінюється певною кількістю балів.

Завдання 1-10 передбачають вибір однієї правильної відповіді з кількох наведених варіантів; неправильна відповідь оцінюється в 0 балів;

Завдання 1-4 охоплюють розділи «Загальні поняття», «Фонетика», «Графіка», «Лексика», «Культура мови».

Завдання 5-7 охоплюють розділи «Словотвір», «Морфологія».

Завдання 8-10 охоплюють розділ «Синтаксис та пунктуація».

Кожне з цих завдань оцінюється по 5 балів.

Завдання 11 – уривок з тексту, в якому пропущено орфограми та розділові знаки. Якщо орфограми та розділові знаки поставлено правильно, за це завдання нараховується 10 балів. Кожна виявлена орфографічна чи пунктуаційна помилка знижує оцінку відповідно на 2 або на 1-бал.

Загалом за всі правильно виконані завдання з української мови абітурієнт може набрати 60 балів.

З української літератури вступники виконують творче завдання, яке оцінюється в 40 балів (за розкриття змісту, виконання умов завдання нараховується 20 балів; правильно оформлене завдання без орфографічних та пунктуаційних помилок оцінюється в 20 балів; кожна виявлена орфографічна чи пунктуаційна помилка знижує оцінку відповідно на 2 або на 1 бал).

Порядок і час проведення вступного випробування з української мови і літератури визначається Приймальною комісією академії.

Підсумкова оцінка абітурієнта з української мови і літератури становить від 100 до 200 балів і формується шляхом додавання 100 балів до суми балів, набраних під час вступного випробування (від 0 до 100 балів).

5. Зміст навчального матеріалу

Українська мова

1. ЛЕКСИКА

Лексикологія як вчення про слово. Ознаки слова як мовної одиниці. Лексичне значення слова. Багатозначні та однозначні слова. Пряме і переносне значення слова. Види переносних значень: метафора, метонімія, синекдоха. Омоніми. Синоніми. Антоніми. Лексика української мови за походженням. Власне українська лексика. Лексичні запозичення з інших мов. Загальнонавчальні слова. Професійна, діалектна, розмовна лексика. Суспільно-політична й офіційно-ділова лексика. Терміни. Лексика української мови з погляду активного і пасивного вживання. Історизми, архаїзми. Неологізми. Нейтральна та емоційно забарвлена лексика. Поняття про стійкі словосполучення і вирази. Типи словників.

2. ФОНЕТИКА

Звуки мови. Склад голосних української мови. Склад приголосних української мови. Дзвінкі й глухі приголосні. Тверді й м'які приголосні. Чергування голосних української мови, зокрема чергування О, Е з І.

Чергування приголосних української мови: Г - Ж - З', К - Ч - Ц', Х - Ш - С'.

Подвоєння й подовження приголосних.

Вимова голосних (наголошених і ненаголошених).

Вимова приголосних: а) звукосполучення ДЗ, ДЖ; б) вимова груп приголосних (уподібнення, спрощення), в) вимова м'яких приголосних; г) вимова подовжених і подвоєних приголосних. Правила вимови слів з апострофом. Ритміко-інтонаційне членування мовлення. Склад. Позначення звуків мовлення на письмі. Алфавіт. Співвідношення звуків і букв Я, Ю, Є, Ї, Щ та їх звукове значення. Букви Г, Ґ та їх звукове значення. Правопис ненаголошених голосних Е, И, О в коренях слів. Ненаголошені голосні, що не перевіряються наголосом. Позначення м'якості приголосних на письмі буквами Б, Я, Ю, Є, І. Сполучення ЙО, БО. Правила вживання м'якого знака. Правила вживання апострофа. Правопис власних та загальних назв. Написання великої букви. Написання слів іншомовного походження. Основні правила переносу.

Примітка. Вступник повинен вміти: визначати звуковий склад слова, розбивати слово на склади, ставити наголос відповідно до літературної норми.

3. МОРФОЛОГІЯ

Будова слова. Основа слова і закінчення. Значущі частини слова: корінь, префікс, суфікс, закінчення. Словотвір. Твірні основи при словотворенні. Основа похідна й непохідна. Основні способи словотворення в українській мові: префіксальний, префіксально-суфіксальний, суфіксальний, безафіксний, складання слів або основ, перехід з однієї частини мови в іншу. Основні способи творення іменників, прикметників, дієслів. Складні слова. Способи їх творення. Сполучні голосні О, Е у складних словах. Написання складних слів

разом і через дефіс. Творення і правопис складноскорочених слів. Зміни приголосних при творенні відносних прикметників за допомогою суфікса –СЬК–; вищого ступеня прикметників і прислівників за допомогою суфікса –Ш–; іменників за допомогою суфікса –СТВ–; іменників із суфіксом –ИН– від прикметників на –СЬК–, –ЦЬК–. Словотвірний аналіз слова.

Іменник як частина мови. Значення іменника, морфологічні ознаки, синтаксична роль. Назви власні та загальні, конкретні та абстрактні, назви істот і неістот. Рід іменників: чоловічий, жіночий, середній. Іменники спільного роду. Число іменників.

Іменники, що вживаються в обох формах числа. Іменники, що мають лише форму однини або лише форму множини. Відмінки іменників. Кількість і значення відмінків в українській мові (питання до конкретних відмінків). Типи відмін іменників. Перша відміна. Особливості вживання та написання відмінкових форм. Друга відміна. Особливості відмінювання іменників II відміни. Відмінкові закінчення родового, давального, орудного відмінків однини. Особливості відмінювання іменників чоловічого роду з основою на -Р. Третя відміна іменників. Особливості відмінювання. Четверта відміна іменників. Особливості відмінювання. Відмінювання іменників, що мають лише форму множини. Невідмінювані іменники в українській мові. Написання і відмінювання чоловічих і жіночих прізвищ та імен по батькові. Морфологічний аналіз іменників за схемою: початкова форма, власна чи загальна назва, конкретна чи абстрактна, істота чи неістота, рід, число, відмінок, група, синтаксична роль.

Прикметник як частина мови. Значення, морфологічні ознаки, синтаксична роль. Розряди прикметників за значенням: якісні, відносні та присвійні. Явища взаємопереходу прикметників з одного розряду в інший. Якісні прикметники. Ступені порівняння якісних прикметників: вищий і найвищий, способи їх творення (проста і складена форми). Повні й короткі форми якісних прикметників. Зміни приголосних при творенні вищого ступеня прикметників. Особливості відмінювання прикметників (тверда й м'яка група). Правопис: одна і дві букви -Н- у прикметниках. Правопис складних прикметників разом і через дефіс. Правопис українських прізвищ прикметникового типу. Морфологічний аналіз прикметників: початкова форма, розряд за значенням, ступінь порівняння (для якісних), рід, число, відмінок, група, синтаксична роль.

Числівник як частина мови: значення, морфологічні ознаки, синтаксична роль. Розряди числівників за значенням: кількісні (власне кількісні, дробові, збірні, неозначено-кількісні) і порядкові. Групи числівників за будовою: прості, складні, складені. Типи відмінювання кількісних числівників: 1) один, одна, одне, одні; 2) два, три, чотири; 3) від п'яти до двадцяти, тридцять, п'ятдесят, ... вісімдесят; 4) сорок, дев'яносто, сто; 5) двісті – дев'ятсот; 6) нуль, тисяча, мільйон, мільярд; 7) збірні; 8) дробові. Порядкові числівники, особливості їх відмінювання та написання. Морфологічний аналіз числівників: початкова

форма, розряд за значенням, група за будовою, рід (для порядкових), відмінок, синтаксична роль.

Займенник як частина мови. Значення, морфологічні ознаки, синтаксична роль. Співвіднесеність займенників з іменниками, прикметниками і числівниками. Розряди займенників за значенням: особові, зворотний, присвійні, вказівні, означальні, питально-відносні, неозначені, заперечні. Особливості їх відмінювання. Неозначені і заперечні займенники, їх утворення. Написання разом і через дефіс. Написання займенників з прийменником. Морфологічний аналіз займенників: початкова форма, з якою частиною мови співвідносний, розряд за значенням, рід, число, відмінок, синтаксична роль.

Дієслово як частина мови. Значення дієслова. Його морфологічні ознаки і синтаксична роль. Форми дієслова. Безособові дієслова. Вид дієслова: доконаний і недоконаний. Творення видових форм. Час дієслова: теперішній, майбутній, минулий. Утворення форм майбутнього часу недоконаного виду. Способи дієслова: дійсний, умовний, наказовий. Творення форм умовного та наказового способу дієслів. Словозміна дієслів. I і II дієвідміни. Особові форми майбутнього складеного і складного часів дієслів недоконаного виду. Особові форми дієслів наказового способу. Родові і числові форми дієслів минулого часу. Чергування приголосних в особових формах дієслів теперішнього та простого майбутнього часу. Морфологічний аналіз дієслів: початкова форма, вид, час, спосіб, особа, рід, число, дієвідміна, синтаксична роль.

Дієприкметник як особлива форма дієслова. Значення, морфологічні ознаки, синтаксична роль. Активні та пасивні дієприкметники. Творення активних і пасивних дієприкметників теперішнього і минулого часу. Суфікси пасивних дієприкметників. Відмінювання дієприкметників. Безособові форми на -НО / -ТО. Правопис НЕ з дієприкметниками. Правопис -Н- у дієприкметниках та -НН- у прикметниках дієприкметникового походження. Дієприкметниковий зворот. Розділові знаки при дієприкметникових зворотах. Морфологічний аналіз: початкова форма, активний чи пасивний, від якого дієслова утворений, за допомогою якого суфікса утворений, вид, час, рід, число, відмінок, синтаксична роль.

Дієприслівник як особлива форма дієслова. Значення, морфологічні ознаки, синтаксична роль. Дієприслівники доконаного і недоконаного виду, їх творення. Дієприслівниковий зворот. Розділові знаки при звороті й одиничному дієприслівникові. Написання -И в кінці дієприслівників. НЕ з дієприслівниками. Морфологічний аналіз дієприслівників: вид, від якої основи дієслова утворений, за допомогою якого суфікса, синтаксична роль.

Прислівник. Прислівник як частина мови. Значення, морфологічні особливості, синтаксична роль. Розряди прислівників за значенням: означальні (якісно-означальні, кількісно-означальні і способу дії) та обставинні (місця, часу, причини, мети). Ступені порівняння якісно-означальних прислівників: вищий і найвищий. Зміни приголосних при творенні вищого ступеня

прислівників. Написання прислівників разом і через дефіс. Правопис прислівникових сполучень. -Н- і -НН- у прислівниках. НЕ і НІ з прислівниками. Морфологічний аналіз: розряд за значенням, ступінь порівняння (для якісно-означальних прислівників), синтаксична роль.

Прийменник як службова частина мови. Групи прийменників за походженням: непохідні (первинні) і похідні (вторинні, утворені від інших слів). Групи прийменників за будовою: прості, складні і складені. Зв'язок прийменника з непрямыми відмінками іменника. Написання похідних прийменників разом, окремо, через дефіс. Морфологічний аналіз прийменника: група за походженням, група за будовою, з якою відмінковою формою іменника вживається.

Сполучник як частина мови. Групи сполучників за значенням і синтаксичною роллю: сурядні (єднальні, розділові, протиставні) і підрядні (місця, часу, причини, умови, способу дії). Сполучні слова. Групи за вживанням: одиничні, парні, повторювані. Групи за будовою: прості, складні, складені. Написання сполучників разом і окремо. Розділові знаки при сполучниках. Морфологічний аналіз: сполучник, розряд за значенням і синтаксичною роллю, група за будовою. Синтаксична роль.

Частка як службова частина мови. Групи часток за значенням і вживанням: формотворчі, словотворчі, фразові. Написання часток разом, окремо, через дефіс. Морфологічний аналіз: частка, група за значенням і вживанням.

Вигук. Вигук як частина мови. Групи за походженням: первинні і похідні. Значення вигуків. Звуконаслідувальні слова. Розділові знаки при вигуках.

4. СИНТАКСИС. ПУНКТУАЦІЯ

Завдання синтаксису та пунктуації. Словосполучення. Підрядний і сурядний зв'язок між словами. Головне і залежне слово в словосполученні. Типи словосполучень за способами вираження головного слова. Способи підрядного зв'язку слів у словосполученні: узгодження, керування, прилягання.

Речення як основна синтаксична одиниця. Граматична основа речення. Порядок слів у реченні. Типи речень у сучасній українській мові. Типи речень за метою висловлювання: розповідні, питальні та спонукальні. Типи речень за емоційним забарвленням: окличні і неокличні. Типи речень за складом граматичної основи: двоскладні й односкладні. Типи речень за наявністю чи відсутністю другорядних членів: непоширені й поширені. Типи речень за наявністю необхідних членів речення: повні й неповні. Типи речень за будовою: прості й складні. Розділові знаки в кінці речення. Типи речень за наявністю чи відсутністю ускладнюючих засобів: неускладнені й ускладнені. Просте двоскладне речення. Підмет і присудок як головні члени двоскладного речення. Зв'язок присудка з підметом. Способи вираження підмета. Типи присудків: простий і складений (іменний і дієслівний). Способи вираження присудка. Основні функції компонентів складеного присудка: вираження

граматичного значення присудка (функція допоміжної частини) та вираження основного лексичного значення присудка (функція основної частини – неозначеної форми дієслова чи іменної частини). Тире між підметом і присудком.

Односкладні речення. Граматична основа односкладного речення. Типи односкладних речень за способом вираження та значенням головного члена: односкладні речення з головним членом у формі присудка (означено-особові, неозначено-особові, узагальнено-особові, безособові) та односкладні речення з головним членом у формі підмета (називні). Способи вираження головних членів односкладних речень.

Другорядні члени речення в двоскладному й односкладному реченні. Означення узгоджене й неузгоджене. Прикладка як різновид означення. Способи вираження означень. Написання непоширених прикладок через дефіс; прикладки, що беруться в лапки. Додаток прямий і непрямий. Способи вираження додатків. Типи обставин за значенням і способи їхнього вираження. Зв'язки другорядних членів речення як залежних слів з головними словами у словосполученні.

Просте ускладнене речення: з однорідними членами речення; із звертанням; зі вставними словами, словосполученнями та реченнями; з відокремленими членами речення.

Речення з однорідними членами. Способи поєднання однорідних членів речення між собою: а) сурядний сполучник; б) інтонація. Кома між однорідними членами. Однорідні й неоднорідні означення. Узагальнювальні слова в реченнях з однорідними членами. Двокрапка і тире при узагальнювальних словах в реченнях з однорідними членами.

Речення із звертанням. Форми вираження звертання. Звертання непоширені й поширені. Розділові знаки при звертанні.

Речення зі вставними словами, словосполученнями, реченнями. Значення вставних слів, словосполучень та речень. Розділові знаки при них.

Речення з відокремленими членами. Поняття про відокремлення другорядних членів речення. Відокремлені означення – непоширені й поширені. Зв'язок відокремлених означень з пояснювальними словами; означення узгоджені й неузгоджені. Відокремлені прикладки – непоширені й поширені. Відокремлені додатки. Зв'язок відокремлених додатків з іншими членами речення. Відокремлені обставини. Способи їхнього вираження. Відокремлені члени речення. Розділові знаки при відокремлених членах речення.

Складне речення. Ознаки складного речення. Способи зв'язку простих речень у складному: 1) інтонація і сполучники або сполучні слова; 2) інтонація. Типи складних речень за способом зв'язку їхніх частин: сполучникові і

безсполучникові. Сурядний і підрядний зв'язок між частинами складного речення.

Складносурядне речення. Єднальні, протиставні та розділові сполучники в складносурядному реченні. Сміслові зв'язки між простими реченнями в складносурядному. Розділові знаки у складносурядних реченнях.

Складнопідрядне речення. Головне і підрядне речення. Способи вираження залежності підрядних речень. Підрядні сполучники і сполучні слова. Розділові знаки між головним і підрядним реченнями. Основні види підрядних речень: означальні, з'ясувальні, обставинні (місця, часу, способу дії і ступеня, причини, наслідкові, мети, умовні, допустові). Підрядні речення, що стосуються окремих членів у головному реченні; підрядні речення, що стосуються головного речення в цілому.

Складнопідрядні речення з кількома підрядними. Їхні типи за характером зв'язку між частинами: а) складнопідрядні речення з послідовною підрядністю; б) складнопідрядні речення з однорідною підрядністю; в) складнопідрядні речення з неоднорідною підрядністю; г) складнопідрядні речення з мішаною підрядністю. Поняття послідовної підрядності, однорідної підрядності та неоднорідної підрядності. Розділові знаки в складнопідрядному реченні з кількома підрядними.

Безсполучникове складне речення. Типи безсполучникових складних речень за характером смислових відношень між простими реченнями: 1) з однорідними частинами-реченнями (рівноправними); 2) з неоднорідними реченнями. Розділові знаки в безсполучниковому складному реченні.

Складні речення з різними видами зв'язку. Складні речення з сурядним і підрядним зв'язком. Складне речення із сполучниковим і безсполучниковим зв'язком.

Способи передачі чужого мовлення. Пряма і непряма мова. Речення з прямою мовою. Слова автора. Інтонація й розділові знаки при прямій мові. Заміна прямої мови непрямою. Цитата як різновид прямої мови. Розділові знаки при цитаті. Діалог. Розділові знаки при діалозі.

5. СТИЛІСТИКА. КУЛЬТУРА МОВИ

Поняття про стиль і стилістичну норму. Стилі української мови: а) науковий стиль; б) офіційно-діловий стиль; в) художній стиль; г) публіцистичний стиль; д) розмовний стиль. Поняття про типи мовлення: розповідь, опис, роздум.

Поняття про спілкування і мовлення. Ситуація спілкування: адресати (той, хто говорить чи пише) і адреса мовлення, мета й умови спілкування, повідомлення (висловлювання), його зміст і форма. Тема і основна думка висловлювання. Різновиди мовленнєвої діяльності: говоріння, писання, читання, слухання. Основні вимоги до мовлення: змістовність, послідовність, багатство, точність, виразність, доречність, правильність. Мовленнєві помилки.

Етика спілкування й етикет. Поняття про текст. Поділ тексту на абзаци. Мовні засоби зв'язку речень у тексті.

Українська література

Усна народна творчість

Народна лірика: “Віє вітер на долину”, “Розлилися круті бережечки”, “Із-за гори вітер віє”, “Вилітали орли з-за крутої гори”, “Ой матінко-зірко...”, “Ой та зажурились стрільці січовії”, та інші (на вибір абітурієнта).

Історичні пісні: “Зажурилась Україна, бо нічим прожити”, “Ой з-за гори, з-за крутої...”, “Максим – козак Залізник”, “Пісня про Кармелюка” та ін.

Балади: “Козака несуть”, “Бондарівна” та ін.

Народні думи: “Хмельницький та Барабаш”, “Дума про Марусю Богуславку” та ін. (на вибір абітурієнта).

Література Київської Русі

“Повість минулих літ”, “Галицько-Волинський літопис”, “Слово о полку Ігоревім”.

Давня література

Іван Вишенський: “Послання до єпископів”, “Літопис Самовидця”, “Козацькі літописи”.

Г.Сковорода: “Алфавит, или Букварь мира”, “Всякому городу нрав и права”, “Пчела и Шершень”, “De Libertate”.

Література кінця XVIII - початку ХХ століття

І.П.Котляревський: “Енеїда”, “Наталка Полтавка”.

Г.Ф.Квітка-Основ'яненко: “Маруся”, “Конотопська відьма”, “Сердешна Оксана” (на вибір абітурієнта).

М.Шашкевич: твори на вибір абітурієнта.

Т.Г.Шевченко: “Причинна”, “Думи мої, думи”, “Катерина”, “Гайдамаки”, “Гамалія”, “Сон (У всякого своя доля)”, “Заповіт”, “Кавказ”, “І мертвим, і живим, і ненародженим землякам моїм...”, “Наймичка”, “Я не нездужаю”, “Мені однаково”, “Ісайія. Глава 35”, “Садок вишневий коло хати”, “І Архімед, і Галілей”, драма “Назар Стодоля”.

Марко Вовчок: “Інститутка”, “Народні оповідання”.

П.О.Куліш: “Чорна Рада”.

Л.Глібов: “Журба”, (байки на вибір абітурієнта).

І.С.Нечуй-Левицький: “Микола Джеря”, “Кайдашева сім'я”.

Панас Мирний: “Хіба ревуть воли, як ясла повні?”.

І.К.Карпенко-Карий: “Хазяїн”.

І.Франко: “Гімн”, “Каменярі”, “Тріє сонечко”, “Гримить”, “Червона калино, чого в лузі гнешся?”, “Чого являешся мені у сні?”, “Декадент”, “Ой

ти дівчино, з горіха зерня”, повість “Борислав сміється”, “Мойсей
“Іван Вишенський”.

Б.Грінченко: “Дзвоник”, “Каторжна” або інші (на вибір абітурієнта).

П.А.Грабовський: “Я не співець чудовної природи”, “Трудівниця”, “Уперед
“Надія”, “До Н.К.С.”, “Не раз ходили ми в дорогу”.

М.Коцюбинський: “Fata morgana”, “Intermezzo”.

Леся Українка: “Досвітні вогні”, “Contra spem spero”, “Стояла я і слухал
весну”, “І все-таки до тебе думка лине”, “Слово, чому ти не тверда:
криця”, “Напис в руїні”, “Давня казка”, “Мріє, не зрадь”, “Епілог”
“Хто Вам сказав, що я слабка...”, “Лісова пісня”.

В.Стефаник: “Новина”, “Камінний хрест”.

А.Ю.Тесленко: “Страчене життя”.

О.Ю.Кобилянська: “Земля” або “Людина”.

В.К.Винниченко: “Федько-халамидник” або “Солдатики!”.

Література ХХ століття

Олександр Олесь: “О, слово рідне, орле скутий...”, “З журбою радість
обнялась”, “Айстри” та інші (на вибір абітурієнта).

П.Г.Тичина: “Ви знаєте, як липа шелестить”, “Я не сказав тобі лиш слово”,
“Коли в твої очі дивлюся”, “Деся на дні мого серця”, “Арфами,
арфами”, “Скорбна мати”, “Золотий гомін”, “Пам’яті тридцяти”,
“Ой не крийся природо”, “О панно Інно, панно Інно...”, “Я
утверждаюсь”.

М.Т.Рильський: “Поле чорніє. Проходять хмари”, “На білу гречку впали
роси”, “Яблука допіли...”, “Україні”, “Слово про рідну матір”,
“Троянди й виноград”, “Рідна мова”, “Шопен”.

В.М.Сосюра: “Так ніхто не кохав”, “Любіть Україну”, “Я знаю силу слова”,
“Білі акації будуть цвісти”, “Коли потяг у даль загуркоче”, роман у
віршах “Мазепа”.

М.Г.Хвильовий: “Я (Романтика)”, “Мати” або “Кіт у чоботях”.

Ю.І.Яновський: “Вершники”.

У.Самчук: “Марія”.

І.Багряний: “Тигроголови” або інший твір (на вибір абітурієнта).

М.Зеров: аналіз твору на вибір абітурієнта.

Остап Вишня: “Чухраїнці”, “Моя автобіографія”, “Усипка, утечка, усушка й
утруска”, “Зенітка” та інші твори на вибір абітурієнта.

І.А.Кочерга: “Свіччине весілля”, “Ярослав Мудрий”.

М.Г.Куліш: п’єси: “97”, “Мина Мазайло”.

А.С.Малишко: “Важкі вітри не випили роси”, “Пісня про рушник”.

О.П.Довженко: “Зачарована Десна”, “Україна в огні”, “Щоденник”.

О.Гончар: “Собор”, “Тронка”.

М.П.Стельмах: “Правда і кривда”.

О.Ф.Коломієць: “Дикий ангел”.

В.Симоненко: “Дід умер”, “Де завтра ви, кати мого народу?”, “Лебеді материнства”, “Є в коханні і будні і свята”, “Задивлюсь у твої зіниці” та інші (на вибір абітурієнта).

Григор Тютюнник: “Вогник далеко в степу”, “Три зозулі з поклоном”.

Д.В.Павличко: “О рідне слово, хто без тебе я”, “Два кольори”, “Я стужився, мила, за тобою” та інші (на вибір абітурієнта).

Л.В.Костенко: “Маруся Чурай”, вірші (на вибір абітурієнта).

В.С.Стус: “Як добре те, що смерті не боюсь я”, “На колимським морозі калина”, “У порожній кімнаті” та інші (на вибір абітурієнта).

І.Ф.Драч: “Балада про соняшник”, “Чорнобильська мадонна” та ін.

2 – 3 твори письменників української діаспори (на вибір).

2 – 3 твори сучасної української літератури (на вибір).